

به نام خداوند جان آفرین

آموزش بهداشت (قسمت دوم)

مدرس:

نسیم بهرامی

عضو هیات علمی دانشکده پرستاری و مامایی قزوین

اهداف آموزش بهداشت

۱. دادن آگاهی به مردم
۲. ایجاد نگرش مثبت
۳. تشویق به رفتار سالم

نقش ارائه کنندگان مراقبت های بهداشتی در آموزش بهداشت

- ایجاد فرصت برای مردم در تحلیل سلامت و مشکلات مربوط به آن
- تسهیل دسترسی به اطلاعات
- نشان دادن راه های جایگزین برای حل مشکلات سلامتی
- ایجاد دسترسی مردم به اقدامات پیشگیرانه

رویکردهای آموزش بهداشت

- رویکرد نظارتی یا تحکمی
- رویکرد خدماتی: ارائه نیازهای بهداشتی مردم در محل زندگی آنها
- رویکرد آموزش بهداشت
- رویکرد خدمات بهداشتی اولیه: مشارکت و درگیر شدن مردم در برنامه ریزی و ارائه خدمات

تفاوت آموزش بهداشت و تبلیغات

آموزش:

- کسب فعال آگاهی و مهارت
- واداشتن افراد به تفکر در مورد خود
- متکی بر منطق
- ایجاد شخصیت و صراحت عقیده
- رفتار محور: ایجاد نگرش و عادات مطلوب

تبلیغ:

- تزریق آگاهی به ذهن
- جلوگیری از تفکر با شعارهای آماده
- متکی بر احساس و هیجانات
- توسعه رفتارهاد و واکنشهای انی
- آگاهی محور

مدل های آموزش بهداشت

➤ مدل پزشکی

➤ مدل انگیزشی: سه مرحله در فرایند تغییر رفتار: آگاهی، انگیزش و عملکرد

➤ مدل مداخله اجتماعی

اصول آموزش بهداشت

- قابل قبول بودن
- علاقه
- مشارکت
- انگیزش
- جامعیت
- تقویت یا تکرار آموزش
- یادگیری از طریق عمل کردن
- از دانسته ها به نادانسته ها
- الگو بودن
- ارتباطات خوب انسانی
- بازخورد
- رهبران

روش های آموزش بهداشت

➤ آموزش مستقیم

□ آموزش انفرادی

□ آموزش گروهی:

❖ سخنرانی

❖ بحث گروهی

❖ بحث پانل

❖ سمپوزیوم

❖ کارگاه آموزشی

❖ شبیه سازی

❖ نقش بازی کردن

❖ نمایش دادن

➤ آموزش غیر مستقیم

مشاوره

و

اصول آن

انتظار می رود فراگیرنده، پس از گذراندن این درس، بتواند:

- مشاوره را تعریف کند
- حداقل چهار مورد از زمینه های مرتبط با سلامتی که مشاوره در آنها کاربرد دارد را نام ببرد
- حداقل شش مورد از اصول مشاوره را ذکر کند و توضیح دهد
- اهداف مشاوره را بیان کند
- حداقل ۶ تا ۸ مورد از وظایف مشاور در فرایند مشاوره را بنویسد
- مهارت های مورد نیاز برای مشاور در فرایند مشاوره را دسته بندی و تعریف کند
- مراحل اجرای جلسه مشاوره را شرح دهد

مقدمه

- انسان در ابعاد و عرصه های مختلف زندگی اغلب با موقعیت های متعارض، تنش زا و چالش برانگیزی مواجه می گردد که بسیاری از آن ها با سلامت و بهزیستی او مرتبط است.
- اغلب افراد در این موقعیت ها در جستجوی مشاوره و کسی که بتواند مشاور خوبی باشد، برمی آیند.
- مشاوره می تواند به مردم کمک کند تا در برابر شرایط ناخوشایند و تنش زا به نحو موثری عمل نمایند و سازگاری یابند.
- به فرد کمک می کند تا مسایل را به نحو بهتر و چند جانبه باز شناسند، مسئولیت خود را بیابند و بپذیرند، برای حل مشکل خود تصمیم مناسب اتخاذ و بر اساس آن عمل نمایند.
- به ارتقای دانش، انگیزه، و مهارت افراد در شناخت مسئله، و تصمیم گیری آگاهانه و داوطلبانه و اجرای برنامه مراقبتی یاری می رساند.

مشاوره چیست؟

➤ مشاوره به مجموعه فعالیت هایی اطلاق می شود که در جریان آن، فردی را در غلبه بر مشکلاتش یاری می دهند

➤ مشاوره یکی از حرفه های یاورانه (Helping professions) است

➤ فردی که نیاز دارد (مُراجع) و فردی که حمایت، راهنمایی و ترغیب فراهم می کند (مشاور) با یکدیگر ملاقات، بحث و گفت و گو می کنند به نحوی که مُراجع نسبت به توانایی خود برای درک واقع بینانه و جامع تر مسئله، یافتن راه حل ها، و تصمیم گیری برای حل مشکل اعتماد کسب می کند

➤ مشاوره انجام چیزی برای کسی نیست، بلکه یک فرایند تعاملی و پویاست که با گفت و گو درباره نگرانی ها، مسائل، روابط، باورها، احساسات و رفتار ها آغاز می شود

➤ مشاوره: فرایندی که در طی آن از روش مصاحبه برای کمک به مراجع در گرفتن یک تصمیم منطقی محکم (براساس موارد قابل انتخاب و اطلاعات حقیقی) استفاده می شود

➤ مشاور: به مُراجع در شناخت، درک، و تصریح مسائل مرتبط با سلامتی و سپس انتخاب راه حل و شیوه عمل مناسب کمک می کند

مشاوره چیست؟

- مشاوره موثر، نیازمند داشتن شناخت و درک مناسبی از ویژگی ها، نیازها و قابلیت های مراجعان و وضعیت هایی است که خود را در آن ها می بینند.
- تحت تاثیر باورها، نظام ارزشی و نحوه نگرش مشاور به انسان، جهان بینی او، مکاتب روان شناختی رایج، چارچوب های پنداشتی و نظری مورد قبول او قرار دارد.
- مشاوران نمی توانند خود، زندگی مراجعانشان را تغییر دهند، اما می توانند آنان را در به دست آوردن شناخت بهتر، اعتماد به نفس، مهارت های حل مسئله و خود - کارآمدی (Self-efficacy) حمایت و یاری کنند
- مشاوره اغلب غیر دستوری (Non-directive) است
- هنگامی که روشن باشد رفتار یا شیوه خاصی به احتمال بسیار تبعات و پیامدهای منفی و مخاطره آمیزی خواهد داشت، مشاوره ممکن است حالت دستوری یا جهت دهنده به خود گیرد.
- مشاور ممکن است با تبیین پیامدهای احتمالی، رفتار یا عمل خاصی را بیش از موارد دیگر توصیه و تاکید نماید.

زمینه های مشاوره در عرصه های مراقبت بهداشتی

- تحولات و پیچیدگی روزافزون اجتماعی، اقتصادی، فرهنگی و از جمله مسایل و مشکلات مرتبط با سلامتی
- فرصت های مشاوره هر زمان که با افراد، گروه ها و خانواده ها کار می کنیم فراهم است
- کار با بیماران در مراکز بهداشتی درمانی، دانش آموزان در مدارس، کارمندان در محیط های کار، خانواده در طی بازدید منزل، و ..

نمونه ای از موقعیت ها و زمینه ها برای مشاوره

- پیشگیری از و یا مداخله در بحران های موقعیتی و تکاملی
- پذیرفتن و استفاده از خدمات سلامتی مانند آزمایشات غربالگری، تنظیم خانواده، و از جمله مشاوره
- سازگاری و تطابق فعال با مشکلات اقتصادی، شغلی، تحصیلی و اجتماعی
- انتخاب همسر، ازدواج، پذیرفتن و انجام موثر مسئولیت های والدی
- مشاوره به منظور توانبخشی در افراد مبتلا به نقص عضو و معلولیت
- تمکین با برنامه های مراقبتی و درمانی طولانی مدت
- ایفای عملکرد مثبت و موثر در مقابل تغییرات فرهنگی اجتماعی جامعه که زندگی افراد را متاثر و متحول می سازد.

اصول و قواعد مشاوره

- "اصول" برای سازماندهی برنامه ها، برانگیختن و هدایت فعالیت ها، یک چارچوب فلسفی به وجود می آورد.
- اصول، رهنمودهایی است که از روش ها، نتایج پژوهش ها، و تجارب حرفه سرچشمه می گیرد و تجلی نظرات اکثریت کارشناسان حرفه است.
- اثربخشی عملکرد حرفه ای با رعایت اصول وقواعد مربوط بسیار همبسته است

(۱) مشاوره مستلزم برقراری رابطه موثر با مراجعان است

- کارل راجرز سه ویژگی اساسی را برای اثربخشی مشاوره تعریف کرده است : هم احساسی یا همدلی، صداقت (خلوص نیت)، و احترام مثبت غیرشرطی.
- **هم احساسی:** توانایی درک احساسات و تجربه های مراجعان، همانگونه که خود آن ها احساس می کنند
- مشاور، نسبت به احساسات و نگرانی های مراجع ابراز درک، پذیرش و همحسی می کند، نه هم دردی.
- **صداقت و خلوص نیت**
- مشاور، باید نسبت به نگرانی ها و آنچه که مراجع تجربه کرده حساس باشد، آن ها را به رسمیت بشناسد و درک نماید.
- مطرح کردن تجارب شخصی خود
- **احترام مثبت غیر شرطی:** احترام و توجه کامل به ارزش و حریم فرد، بدون در نظر گرفتن فاصله اجتماعی اقتصادی و اینکه شما او را دوست دارید یا خیر، با دیدگاه و رفتارش موافق باشید یا نباشید

- ۲) برنامه مشاوره باید مبتنی بر و متناسب با نیاز ها و ویژگی های منحصر به فرد مراجع و محیطی باشد که مترصد خدمت به آنها است
- ۳) مشارکت فعال مراجع و خانواده در تمام مراحل مشاوره لازم است
- ۴) برنامه ریزی و تهیه طرح یا نقشه ای مشتمل بر اهداف و مقاصد ویژه و دست یافتنی برای کل مشاوره و هر کدام از جلسات
- ۵) برخورداری از دانش و مهارت کافی در استفاده مناسب از نظریه های روان شناختی و مشاوره
- ۶) مشاوره در محیط های ارائه خدمات سلامتی به تشریک مساعی سایر ارائه دهندگان مراقبت بهداشتی نیاز دارد
- ۷) مشاور باید همواره در ارتباط با مراجعان و وضعیت آن ها واقع بین باشد و از هرگونه پیش فرض و پیش داوری در باره دانش، نگرانی ها، علایق و دیدگاه های مراجع خودداری کند
- ۸) از زبان باید دقیق و مناسب استفاده شود
- ۹) فرایند مشاوره باید در نهایت به پذیرش مسئولیت و تصمیم گیری آگاهانه توسط خود مراجعه منجر شود
- ۱۰) رازداری و حفظ محرمت
- ۱۱) اطلاعاتی که ارائه می شود باید صحیح، روشن، دقیق و مناسب باشند

اهداف مشاوره

اهداف و وظایف مشاوره

- اهداف، وظایف و فعالیت های مشاوره را جهت می دهند و هدایت می کنند.
- وظایف، گام هایی هستند که برای رسیدن به اهداف باید انجام شوند؛ و ممکن است مستلزم استفاده از فنون گوناگون باشد
- اهداف مشاوره ممکن است ویژه یک موقعیت یا وظیفه خاص باشند

روشن و صریح بودن اهداف مشاوره کمک می کند به:

- ایجاد رابطه واقع بینانه با مراجع و کاهش انتظارات نابجا
- رفع سوء تفاهم ها

- کاهش تصورات غیر واقعی در باره آنچه که در جلسات مشاوره ممکن است مطرح شود یا رخ دهد.

- اهداف همیشه باید با نیازها، مشکلات، موقعیت و شرایط محیطی مراجع، تناسب داشته باشد. اگر اهداف نامناسب، مبهم، بسیار کلی، غیر واقع بینانه یا وسیع باشند، احتمال کمی دارد که مشاوره به نتیجه مطلوب برای مراجع منجر شود.

اهداف مهم یا نتایج مطلوب مشاوره برای مراجع

- ۱) مراجع تصویر واضح و واقع بینانه ای از موقعیت، احساسات و توانایی هایش به دست آورد
 - ۲) راه های جدیدی برای نگرستن به موقعیت و مسئله خودش، بیابد و درک کند
 - ۳) اعتماد به نفس و قبول مسئولیت در او برای تدبیر مسئله خودش افزایش یابد
 - ۴) اهداف ویژه، صریح و عملی برای بهبود بخشیدن به وضعیت خود مشخص نماید و برگزیند
 - ۵) بتواند برای بهبود وضعیت، پیشگیری از مشکل (مثل بیماری)، یا تغییر مطلوب در سبک زندگی طرحی عملی تهیه کند.
 - ۶) برای اجرای تغییر، از انگیزه و مهارت های مورد نیاز برخوردار شود
 - ۷) با ارتقای اعتماد به نفس و خود بسندگی خود، از رابطه مشاوره ای استقلال کسب کند
- کسب مهارت های گسترده نیاز به زمان بیشتری دارد**

وظایف مشاور

(۱) برقراری ارتباط موثر با مراجع

(۲) کسب و ارائه اطلاعات لازم از طریق به جریان انداختن و هدایت بحث

(۳) شناسایی و درک مسئله (های) مراجع و ابراز این درک به او

(۴) بررسی و تشریح دلالت ها و اثرات مسئله بر کار، زندگی، و روابط اجتماعی مراجع از طریق گفت و گو

(۵) استخراج و توصیف تمام مسایل و دغدغه های مراجع، آنگونه که خودش آن ها را می بیند

(۶) توجه و پرس و جو در باره روابط با خانواده، دوستان، کارکنان و متخصصان بهداشتی دیگر

پرسش هایی که ممکن است در این زمینه مطرح باشد شامل :

Ø آیا فرد دیگری در باره مسئله اطلاع دارد و چه کسی ؟

Ø چه فرد یا افرادی ممکن است بیشتر تحت تاثیر باشند و چگونه ؟

Ø چه کسی تمایل دارد که (در مراقبت و حمایت از مراجع) درگیر باشد ؟

۷) یاری دادن به مراجع از طریق بحث برای تعیین اولویت ها و ترتیب مسایل برای رسیدگی و حل آن ها

۸) درک اینکه مراجع چگونه به مشکل خود می نگرد و کمک به او برای درنظر گرفتن دیدگاه های دیگر و شناخت ابعاد و جوانب دیگر مسئله

۹) کمک به مراجع برای اینکه احساس کند گزینش های متعددی برای او وجود دارد

۱۰) حفظ درجه ای از بی طرفی در ارتباط باشیوه زندگی مراجع و تصمیماتی که در باره نحوه سازگاری با مسئله خواهد گرفت

۱۱) کمک به مراجع برای تدبیر و حل مسایل خود از طریق

۱۲) کمک به تقویت اعتماد به نفس، پذیرش مسئولیت مراجع و واگذاری مسئولیت به او برای حل مسئله

۱۳) کمک به مراجع برای تداوم تطابق و تغییر (یعنی هر جا که مناسب باشد او را امیدوار سازید)

۱۴) شناسایی موانعی که ممکن است مانع تغییر شوند و توجه به راهبردهایی برای غلبه بر آن ها

۱۵) توجه به اینکه مشکلات مربوط به مراقبت های بهداشتی الزاما مشکل اصلی یا شدیدترین مسئله مراجعان نیستند.

۱۶) کمک به مراجع برای حفظ امید واقع بینانه و تصدیق توانائی های تطابقی او

۱۷) ترغیب و کمک به مراجع برای اینکه با افرادی که در مراقبت و حمایت از او نقش موثر دارند، تعامل داشته باشد (مثل اعضای خانواده، دوستان، همکاران)

۱۸) تعامل و تشریک مساعی با پزشکان، پرستاران و متخصصان دیگر برای فراهم کردن حفاظت و مراقبت روان شناختی جامع برای مراجع

مهارت های مشاوره

➤ ریشه مهارت های مشاوره در نظریه و فرایند آن

➤ پشتوانه مشاوره، کار عملی و تحقیق

➤ کسب این مهارت ها را از راه تحصیل علم و کار عملی

➤ **مهارت های مورد نیاز:**

➤ ارتباطی (Communication skills)،

➤ تشخیصی (Diagnostic skills)،

➤ انگیزشی (Motivational skills)،

➤ مدیریتی (Management skills) دسته بندی کرد.

➤ این مهارتها با هم و با فرایند مشاوره همپوشانی و ارتباط متقابل دارند.

مهارت های ارتباطی

- مهارت های ارتباطی، شامل زیر مجموعه ای از مهارت ها:
- از قبیل توانائی ابراز رفتار توجه آمیز
- هم احساسی
- کمک به مردم برای صحبت کردن
- گوش دادن فعال
- پرسیدن
- نحوه سوال کردن
- دریافت و ارائه باز خورد
- مجموعه کلامی و غیر کلامی

الف) مهارت های ارتباط غیر کلامی

- زبان غیر کلامی: یکی از وسایل متداول ارتباط جامعه
- در مشاوره: ارتباط غیر کلامی برای مشاور و مراجع، هر دو، مهم است
- اهمیت و تاثیر پیام های غیر کلامی در انتقال معنا و احساس: پیام های کلامی را تحت تاثیر قرار می دهد و گاه ملاک صدق گفتار می شود.
- یکی از شیوه های غیر کلامی مورد استفاده مشاور: ابراز رفتار توجه آمیز
- پاسخگوی چند هدف ویژه: شامل ابراز توجه فردی به صورت گوش دادن، ابراز احترام، سرمشق دهی رفتار مثبت، و بهسازی قدرت تمیز مشاور با تمرکز بر مراجع می باشد.
- نمونه هایی از رفتار های غیر کلامی: چگونگی تماس چشمی، حالات چهره (لبخند، اخم، تعجب، خستگی، غمگینی، ...) فاصله از مراجع، موضع مشاور در اتاق وضعیت بدن نسبت به مراجع (روبه رو، مایل یا دور بودن) کیفیت صدا (تون، بلندی، لرزش، یکنواخت و بی احساس، وضوح)، رفتار غرور آمیز، بازی با انگشتان یا دکمه لباس، ...

ب) مهارت های کلامی

- مهارت گوش دادن : زیرا گوش دادن پیش نیاز ارتباط کلامی موثر و در واقع زیر بنای اثر بخش بودن مشاوره است.
- مشاور بدون "گوش دادن" نمی تواند بداند که مراجع او کیست، چه ویژگی ها و مشکلاتی دارد و بدون شناخت نمی تواند به او کمک کند.
- هنر سوال کردن : مهارت سوال کردن، مستلزم استفاده از کلمات و عبارات های مناسب، نوع مناسب سوال و توجه به زمان است.
- هدف از تزریق سوال، ترغیب و تحریص مراجع به صحبت کردن، حفظ تداوم گفت و گو، تصریح گفته ها ، و یا اعتبار دادن به گفتار
- سوال های باز برای استخراج اطلاعات و آشکار ساختن احساسات، در مقایسه با سوال های بسته بهتر و موثرترند.
- سوال ممکن است مستقیم، یا غیرمستقیم باشد
- ویژگی های پرسش مناسب عبارتند از: وضوح، هدف دار بودن، مختصر و صریح، تناسب با سطح سواد و فرهنگ مراجع، متضمن ارائه پاسخ تشریحی بودن. سوال باید با لحن طبیعی پرسیده شود و در آن تحقیر، استهزاء یا سرزنش نهفته نباشد

ج) مهارت های تشخیصی

- مشاوره کارساز و موثر: مستلزم مهارت در شناخت مراجع، تشخیص دقیق نگرانی ها و مسایل او و عوامل محیطی موثر بر آن
- درک و شناخت کافی از رفتار، شیوه های رفتاری و تحلیل آنها
- برخورداری از مهارت های شناختی و تحلیل در زمینه روان شناسی و شاخه های مرتبط با آن مانند روان شناسی اجتماعی،
- مشاور باید علاوه بر مهارت های ارتباطی و شناختی، در استفاده از آزمون ها و ابزار های استاندارد روان شناختی نیز دانش و مهارت داشته باشد.

د) مهارت های انگیزشی

- اهداف نهایی مشاوره: تغییر در ادراک، نگرش، باورها و رفتار مراجع است.
- حرکت مراجع به سوی هدف های مشاوره غالباً با مهارت مشاور در برانگیختن مراجع برای تغییر همبستگی دارد.
- نیاز به برخورداری مشاور از دانش و مهارت های مربوط

ه) مهارت های مدیریت

- مشاوره باید در محیطی آرام، بدون سر و صدا، خلوت و جایی که مراجع برای صحبت در باره مسایل احساس راحتی کند، برگزار گردد
- حفظ حرکت و پویایی، روی خط نگه داشتن و پیشرفت آن تا حصول نتیجه
- داشتن حس زمان بندی و کنترل وقت
- خودآگاهی نسبت به رفاه و راحتی مراجع و اداره فرایند مشاوره در این چارچوب و در راستای اصول و اهداف
- کارگردانی و اداره خدمات خود مشاور و تشخیص محدودیت های حرفه ای
- تعیین زمان و روش اختتام به علاوه هرگونه پیگیری و ارزیابی

انواع مشاوره

- مشاوره در بحران (خودکشی، ابتلا به بیماری شدید یا نقص عضو، طلاق)
- مشاوره تسهیلگرانه (جایگزینی شغلی، مشکلات تحصیلی، سازگاری زناشویی)
- مشاوره پیشگیری (آموزش جنسی، پرورش مهارت های روانی - اجتماعی، رفتار های پیشگیری کننده)
- مشاوره تکاملی (کسب خود پنداره مثبت، احساس و کسب هویت، آمادگی برای قبول و انجام مسئولیت والدی)
- مشاوره استخدامی (انتخاب شغل، تغییر شغل، سازگاری شغلی)
- تصحیحی (اصلاح رفتار مجرمان و بزهکاران، کارگماری) و توانبخشی (افراد ی که نقص عضو یا معلولیت دارند)
- مشاوره خانواده و ازدواج (انتخاب همسر، تربیت و مراقبت از فرزندان، حل اختلافات)
- مشاوره روحانی (پاسخگویی به مسایل دینی و معنوی)
- مشاوره با اقشار خاص (سالمندان، نوجوانان، زنان، معتادان)
- مشاوره گروهی: برای کسانی که تجربه ها و مسایل مشترکی دارند
- مشاوره گروهی : "یک فرایند دو جانبه انسانی که در آن مشاور و یک گروه همسان به بررسی مشکلات، احساسات، نگرش ها و ارزش ها می پردازند و کوششی است در جهت تعدیل و اصلاح نگرش ها و ادراکات افراد تا بتوانند در مورد مسایل و مشکلات تکاملی خود بهتر و موثرتر عمل نمایند"

سازماندهی جلسات مشاوره: مراحل کار

(۱) برقراری رابطه

(۲) آشنایی با مراجع و انتظارات او

(۳) متمرکز کردن جلسه مشاوره

(۴) کسب اطلاعات و کاوش در باره مسایل، نیازها و نگرانی های مراجع

(۵) شناسایی نگرش، ادراک و باور های مراجع در باره مسئله

(۶) کمک به مراجع برای رتبه بندی مسایل و نگرانی های خود

۷) یاری کردن مراجع در اتخاذ تدبیر برای حل مسئله از طریق :

■ بازشناسی مسئله

■ کاوش در منابع و روش های فراهم برای مراجع برای حل مسئله

■ کمک به مراجع برای تنظیم هدف و شناسایی راه حل های ممکن

■ یاری کردن مراجع برای تصمیم گیری جهت انتخاب راه حل مناسب

■ کمک به او در تهیه یک برنامه عملی یا طرح کار برای انجام تغییر

■ دعوت به همکاری یا درگیر ساختن اعضای تیم مراقبت بهداشتی

۸) ارزیابی جلسه

۹) اختتام جلسه

خلاصه

- مشاوره یک فرایند تعاملی و پویا است که مشاور با ایجاد رابطه کارساز و با فنون و مهارت های خود، یک جو یادگیری فراهم می کند
- مشاوره :
- مستلزم دانش و مهارت هایی است که از طریق آموزش، کارآموزی و تمرین حاصل می شوند
- در بسیاری از موقعیت های مرتبط با سلامت فرد و جامعه و در سطوح مختلف پیشگیری کارساز و گاه ضروری است
- مبتنی بر اصول است
- در صورت برخورداری مشاور از دانش و مهارت در نظریه های روان شناختی اثربخش تر می شود
- باید به ارتقای شناخت، درک، مهارت های حل مسئله، و تصمیم گیری آگاهانه خود مراجع کمک کند
- برای اثر بخش بودن نیاز به مهارت های چندگانه مشاور در زمینه ارتباط، انگیزش، تشخیص و مدیریت فرایند مشاوره دارد
- در صورتی که با طرح ریزی و به شکلی منظم اجرا گردد، موفقیت آمیزتر خواهد بود
- متناسب با نیاز ها و ویژگی های فرهنگی، اجتماعی، اقتصادی، و مذهبی مراجعان باشد
- یادگیری اصول و فنون آن برای ارائه دهندگان خدمات سلامتی تاکید می گردد